

[Justitsministeren.]

ikke imødesee andet end Tab, og derfor er de nye Panterrettigheder mindre farlige, men de gamle kan bruges til at aftvinge den, som søger Tvangsakkord, fuld Betaling, hvilket bliver en Art Svig fra hans Side oven i Købet, og efter al Sandsynlighed kan han ikke skaffe Penge, saa vælter de Tvangsakkorden, det er det, de praktisk talt gør, og nu har vi en hel Del Landbrugere, som gerne skulde hjælpes gennem saadan Tvangsakkord. Vi har en Akkordlov for de Landbrugere, som er meget daarligt stillede, de kan faa Statstilskud til Akkorden, men kun, naar Akkorden ikke giver over en vis lav Procent til Kreditorerne; vi faar vel gennemført under en eller anden Form en Lov om Henstand for Folk, som er solvente, men ikke har likvide Midler, men derimod mangler vi noget for de Folk, som er saaledes stillede, at de vel ikke er fuldt solvente, men heller ikke saa haardt forgældede, at de kan faa Statstilskud i Henhold til Kriseakkordloven, Folk, som ejer mere end Halvdelen af, hvad de skylder bort; Folk, som kan give Kreditorerne 50—60—70 pCt., har Brug for Tvangsakkord og kan gennemføre Tvangsakkord ved Hjælp fra Venner og Slægtninge af ikke saa forfærdelig omfattende Art; de, der selv kan yde adskilligt, kan faa Hjælp ved en saadan Tvangsakkord, og det bør i intet Tilfælde ske, at saadan Tvangsakkord væltes af gamle Udlægshavere, som har gjort Udlæg maaske for forholdsvis ringe Beløb, blot nogle faa Hundrede Kroner, og ved, at Udlæget er blevet gammelt, har vist, at det ikke er Meningen med dette Udlægs Tinglysning, at han vil bruge den paa den normale Maade, for den normale Maade at bruge et Udlæg paa er at fortsætte Retsfølgningen, fordi man vil søge Fyldestgørelse ad den Vej. Derimod er det ingen normal og heller ingen helt loyal Benyttelse af Udlægsrettigheden, naar man lader den tinglyse og ganske rolig blive staaende som en Prioritet i Ejendommen, for at man skal være Herre over Situationen og i et Øjeblik, hvor man synes, Situationen er blevet gunstig nok dertil, sige Haps! og tage Ejendommen fra den, der har drevet den i mange Aar. Derfor er det mig overmaade magtpaaliggende, at ogsaa de gamle Udlæg kommer med ind under denne Lov, som

giver Adgang til at nedskrive Panterrettighederne med det Beløb, for hvilket der ikke er Sikkerhed i den Ejendom, som skal ind under Tvangsakkord. Jeg haaber for det første, at man heri vil følge Udvalgsflertallet og mig her i dette høje Ting, og saa haaber jeg, at man, naar Forslaget saa i den Skikkelse kommer tilbage til Landstinget med den Autoritet, som det giver, at det er vedtaget af et Flertal i det høje Folketing, ogsaa der vil acceptere det, da det vil kunne blive til Nytte for mange Mennesker, som trænger til og fortjener Hjælp.

Christensen (Høng): Jeg forstaaer paa den højtærede Justitsminister, at det høje Landsting i Særdeleshed har lagt Sætningen om de velerhvervede Rettigheders Urørlighed til Grund ved Behandlingen af Lovforslaget og den foreslaaede Ændring. Nu kan det naturligvis altid være et Spørgsmaal, hvor langt man vil gaa i saa Henseende, og hvad man vil regne for velerhvervede Rettigheder. Med Hensyn til det, der omhandles i Ændringsforslagets Stk. 2, hvor Udlægene er af en forholdsvis ny Dato, og hvor de helt igennem er stiftet, efter at det af Ministeren fremsatte Lovforslag har været til Debat her i Tinget, kunde man maaske mene, at Kreditorerne i Forvejen var tilstrækkeligt advarede, og derfor anser jeg heller ikke denne Bestemmelse for at være helt vanskelig at opnaa Enighed om. Men vil man lægge Sætningen om de velerhvervede Rettigheder til Grund, saa maa jeg jo sige, at man, naar man kommer til tredie Stykke, er ulige vanskeligere stillet, for dette Stykke omfatter ikke blot de Rettigheder, som er et halvt Aars Tid gamle, men vil kunne komme til at omfatte Panterrettigheder, som kan være baade 5 og 10 og flere Aar gamle. Naar vi kommer dertil, saa synes jeg nok, man maa sige, at en saadan Retspanteret, efter som Tiden er gaaet, mere og mere er gaaet over til at blive ganske konform med en villiesbestemt Panterrettighed, og jeg tror ikke, den højtærede Justitsminister har helt Ret i at stille disse Rettigheder paa samme Maade som de andre.

Jeg tror, man kan sige om de nye, at de netop ofte er erhvervet for at komme Akkorden til Livs. De er skabt af en Kreditor, der ved, at i disse vanskelige